

Bir İnsanın Ormanda Öldürülmesi Affedilmez Bir Suç Olurken Bütün Bir Halkın Öldürülmesi İse İncelenmesi Gereken Bir Dava Oluyor!

Standartlar politikasındaki bu çelişki ve bu ikirciklik, küresel çapta var olan iğrenç iş birliğini ortaya koymaktadır.

Bir yerde bir kişi öldürüldüğünde dünya seferber oluyor ve konferanslar düzenleniyor, ama bütün bir halk öldürüldüğünde ise tartışma, polemik ve siyasi bürokrasi kapısı açılıyor.

Yahudi varlığının talebi üzerine Hamas'ın elinde tutulan Yahudi esirler konusunu ele almak için ihanet konseyi toplanırken, Filistin halkı ise dünyanın sessizliğinin karşısında açlıktan ölüyorlar, şehirleri sakinlerinin başlarının üzerine yıkılıyor ve diri diri toprağa gömülüyorlar.

Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi ve diğerleri gibi uluslararası kuruluşların harekete geçirilmesindeki seçicilik, dünyanın gözü önünde bir zalime destek için kullanılıyor. Zira tek taraflı olarak esirler öne çıkarılırken, işgal, kuşatma ve yıkım altında yaşayan milyonlarca insanın çektiği acılar görmezden geliniyor.

Dolayısıyla standartlardaki bu ikirciklik, uluslararası platformlardaki sloganlardan "insan haklarının" öne çıktığı bir dünyada, bütün bir halkın öldürülmesini bir "bakış açısı" meselesine dönüştürmektedir.

Onların nezdinde bir insanın değerinin insanlığıyla değil, aksine cinsiyetiyle ya da başta demokrasi lideri Amerika olmak üzere Batı güçlerinin çıkarlarına ne kadar yakın olduğu ile ölçüldüğü açıkça ortaya çıkmıştır!

Bu paradoks artık sadece mecazi bir ifade değil, aksine her gün yaşadığımız bir gerçekliktir. Zira masum bir kişi öldürüldüğünde, medya kameraları harekete geçiyor, raporlar yazılıyor ve toplantılar düzenleniyor; ancak Gazze'de bir mahalle tamamen bombalandığı, aileler enkaz altında kaldığı, çocukların canlı canlı molozların altında gömü kaldığı zaman ise, sahne "soruşturmanın konusu" haline geliyor ve manşetler, "çatışmalardan", "tırmanıştan" veya "meşru müdafaa hakkından" bahsetmek için yeniden formüle ediliyor!

Daha da kötüsü, uluslararası aşağılık ve utanç verici konsey, Hamas'ın elindeki esirler konusunu ele almak için toplanırken, günlük olarak onlarca, hatta yüzlerce Filistinli ölüyor!

Sırf kendi topraklarını ve namuslarını savundukları için ömürlerini parmaklıklar arkasında geçiren Filistinli esirlerden hiç kimse bahsetmiyor. Ayrıca mülteci kamplarına atılan "akıllı" bombalardan dolayı da hiç kimse hesaba çekilmiyor!

Bu ikirciklik sadece ahlaki değil, aynı zamanda hukuki bir ikircikliktir; zira uluslararası hukuk, -iddia ettikleri gibi- herkese uygulanmak için konulmuştur ancak büyük güçlerin hevasına göre seçici bir şekilde uygulanmaktadır.

Acı bir şekilde diyorum ki: Bu, Batı medeniyetinin alnındaki utanç verici bir lekedir!

Bizim řu soruyu sormaya hakkımız vardır: Filistinlilerin kanı daha mı ucuz? İşgale direnmek, -sizin anayasanızda- terör olarak tanımlanırken, işgalin kendisi haklı mı gösteriliyor? Peki insanın değeri, medyanın karar verdiği şeye göre mi belirleniyor?

Dünyanın bu trajedilere sessiz kalması, bunlardan habersiz olduğu anlamına gelmez, aksine örtülü iş birliği anlamına gelmektedir. Bu dünyada tüm bir halkın katledilmesini, “incelenmesi gereken bir mesele” olarak görenler olduğu sürece, sizin terennüm edip durduğunuz insanlık, yalan ve iftiradan başka bir şey değildir!

Ey Müslümanlar: Eğer bizim, bizi ve onurumuzu savunacak bir varlık olsaydı, bugün uluslararası kuruluşlara başvurup onlardan kardeşlerimizin kanının akmasını durdurmalarını dilenmek zorunda kalmazdık.

Devletimizin, izzetimizin ve onurumuzun yokluğu, kanımızın mubah kılınmasına ve sesimizin marjinalleşmesine neden olmaktadır; zira sadece gücü kabul eden ve karar verme yetkisine sahip olanlara saygı duyan bir dünyada yaşıyoruz. Dolayısıyla devletimiz olmadığı sürece, müzakerelerin bir tarafı değil, sadece onun bir malzemesi olarak kalmaya devam edeceğiz.

Bugün Filistin ve diğer İslam beldelerinde yaşananlar sadece bir insanlık trajedisi değildir, aksine devletimizin ve izzetimizin yokluğunun doğrudan bir sonucudur; şayet bu devlet olsaydı, denklem değışir, hakkın sesi yükselir ve galip gelirdi.

Ey Müslümanlar: İş çığırından çıktı. Eğer bizi birleştiren bir devletimiz olsaydı, Yahudi varlığı ve onların emsalleri, Müslümanların kanının kutsallığını ihlal etmeye cesaret edemezdi. Artık izzetimizin bağımlılık ya da yalvarmalarda olmadığını, aksine gerçek projemize geri dönmekte, yani dağınıklığımızı birleştirip heybetimizi ve izzetimizi geri kazanacağımız devletimizi kurmakta olduğunu idrak etmemizin zamanı gelmiştir. Zira devlet olmadan bizler, dağınık halklar, zayıf vatanlar ve savunucusu olmayan davalar olarak kalmaya devam edeceğiz.

İşte halkına asla yalan söylemeyen bir lider olan **Hizb-ut Tahrir** sizleri, hakların korunduğu ve canların güvence altına alındığı bu vacibi yerine getirmek için kendisiyle birlikte çalışmaya davet etmektedir... Allah'ın izniyle bu gerçekleşirse, zillet gecesi ne kadar uzun olursa olsun izzetin şafağı mutlaka doğacaktır!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak